

بررسی آموزش معماری در ایران

دکتر عباس علیپور¹

فاطمه یزدانی²

چکیده :

ذهن مشغولی اصلی این نوشتار، آموزش معماری در ایران است. در این که جملگی وجوه و مراتبی که برای معماری ذکر می شود بطور عام با شرایط و ویژگی های خاص خود نیازمند آموزش هستند، تردیدی وجود ندارد. اما با عنایت به بارزها های مختلفی که برای آموزش رشته های مختلف هنری، فنی، فلسفی، علوم اجتماعی و سایر رشته هایی که معماری از آنها متأثر است وجود دارد، قاعدتاً آموزش معماری ضمن آن که تلفیقی مناسب از ویژگی های آموزشی رشته های فوق را طلب می نماید، باید بتواند روشی مستقل را به گونه ای اتخاذ و انتخاب نماید که در آن نحوه و میزان تاثیر و نقش این رشته ها در شکل گیری معماری مشخص و تعریف شده باشد. به این ترتیب جنبه ها و ساحت های وجودی مختلف جملگی عناصر دخیل در آموزش شامل استاد، منابع، دانشجو، محیط آموزشی و ... به نحو موثری در آموزش معماری ایفای نقش می نمایند. نوشتار حاضر پس از اشاراتی به تعریف معماری، تاریخچه معماری، روش های آموزش و نقایص آموزش معماری در ایران، برخلاف اکثر دیدگاه ها که مسئله را متوجه دانشکده ها و مدیران می داند، بر این اعتقاد است که در دانشگاه های معماری ایران اندیشه معماری تدریس نمی شود و وقتی اندیشه ای در کار نباشد، خلاقیت عاملی گم شده در آموزش معماری است. مشکل اصلی آموزش معماری در ایران، به فرهنگ امروز ما ایرانیان باز می گردد.

واژگان کلیدی: معماری، آموزش، فرهنگ.

مقدمه :

1 - عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی مازندران
2 - دانشجوی رشته معماری